

RIS297165

Betreft: Derde kapstokoverleg maatschappelijke opvang

Aan de voorzitter van de gemeenteraad, mevrouw P.Ch. Krikke,

Dinsdag 9 mei vond het derde kapstokoverleg plaats tussen cliëntenraden vanuit de maatschappelijke opvang en gemeenteraadsleden.

Op grond van artikel 30 van het Reglement van orde, stellen wij het college daarom de volgende vragen:

Naar aanleiding van het tweede kapstokoverleg in oktober vorig jaar hebben de aanwezige partijen schriftelijke vragen gesteld (RIS295579). In de beantwoording van vraag 1 wordt gesteld: "De gemeente ziet toe op naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek." De cliëntenraden zijn niet bij deze overleggen betrokken, noch zijn ze op de hoogte van een cliëntervaringsonderzoek. Terwijl zij, wanneer er over medezeggenschap gesproken wordt, de meest logische partijen zijn om mee om de tafel te gaan.

1. Klopt het dat cliëntenraden van de relevante instellingen uit de maatschappelijke opvang niet bij deze overleggen betrokken worden? Waarom niet? Gaat u dit voortaan wel doen?
2. Worden cliëntenraden inderdaad niet bij het cliëntervaringsonderzoek betrokken? Waarom niet? Gaat u dit voortaan wel doen?

In de beantwoording van vraag 3 over de informatievoorziening aan cliëntenraden wordt gesteld: "Wij zullen in gesprek gaan met cliëntvertegenwoordigers over welke informatie het betreft en bezien hoe wij tegemoet kunnen komen aan de informatiebehoefte." Inmiddels zijn zeven maanden verstreken, en is hierover nog geen gesprek geweest met de cliëntenraden.

3. Wanneer gaat u dit gesprek wel voeren?

Vraag 4 tot en met 7 hebben betrekking op de onafhankelijke cliëntondersteuning. De cliëntenraden zijn van mening dat de communicatie over de mogelijkheid tot onafhankelijke cliëntondersteuning voor maatschappelijke opvang, en de invulling daarvan, nog niet goed genoeg geregeld is. Zo is de communicatie via de website voornamelijk toegespitst op onafhankelijke cliëntondersteuning binnen andere terreinen van de Wmo.

4. Welke concrete stappen gaat u zetten om de onafhankelijke cliëntondersteuning voor maatschappelijke opvang zowel in de communicatie als in de invulling van de ondersteuning zelf te verbeteren?

In de beantwoording van vraag 16 wordt gesteld: "In de laagdrempelige voorzieningen is zorgacceptatie geen vereiste voor toegang." In de praktijk blijkt dit wel zo te zijn: voor de nachtopvang wordt bijvoorbeeld de zorgpas niet verlengd wanneer er geen sprake is van zorgacceptatie. Cliëntenraden zijn van mening dat er teveel gevraagd wordt van kwetsbare mensen, en dat de voorzieningen niet aansluiten bij de behoefte.

5. Bent u bereid om met de cliëntenraden in gesprek te gaan over welke belemmeringen zij nu zien in de zorgacceptatie, en de toegang zodanig aan te passen dat deze inderdaad laagdrempelig is?

Vraag 10 en 11 hebben betrekking op de aanvraag van een urgentieverklaring voor een sociale huurwoning.

6. Hoeveel mensen vanuit de maatschappelijke opvang of een doorstroomvoorziening hebben in 2016 een urgentieverklaring aangevraagd? Hoe vaak is deze toegekend, en hoe vaak is deze afgewezen?

Een van de vragen bij de aanvraag van een urgentieverklaring is 'Hebt u iets gedaan of niet gedaan waardoor het woningprobleem is ontstaan?'. In de praktijk blijkt dat cliënten in de maatschappelijke opvang niet aan dit criterium voldoen.

7. Wat is de precieze invulling van dit criterium? Hoe lang na bijvoorbeeld een uithuiszetting, met dakloosheid als gevolg, wordt dit als 'verwijtbaar' aan de cliënt gezien?
8. Ziet u mogelijkheden om ten aanzien van de doelgroep uit de maatschappelijke opvang en doorstroomvoorzieningen coulanter om te gaan met de criteria voor een urgentieverklaring?

De cliëntenraden zijn van mening dat de eisen die gesteld worden in gesprekken bij het CCP er soms onnodig toe leiden dat gesprekken stroef verlopen of tot frustratie leiden bij de cliënt. Zo worden er vaak ingewikkelde vragen gesteld die los staan van de officiële criteria voor de toegang tot de maatschappelijke opvang, en sluit de formulering van de vragen niet aan bij het niveau van de cliënt. Het komt soms voor dat een cliënt na een lang gesprek terug wordt gestuurd met een formulier, en vervolgens drie uur moet wachten op een nieuw gesprek. Dit leidt regelmatig tot vermijdbare escalatie. Een klantervaringsonderzoek geeft hierin geen representatieve resultaten omdat cliënten het gevoel hebben afhankelijk te zijn van het CCP, en zich daardoor niet negatief durven uit te laten.

9. Welk protocol of welke instructies krijgen medewerkers van het CCP mee om cliënten te benaderen en te bevragen?
10. Bent u bereid een onderzoek met mystery guests te doen om inzicht te krijgen in hoe de huidige aanpak zijn uitwerking heeft?

De cliëntenraden zijn er tevreden mee dat het aantal plekken in de jongerenopvang is uitgebreid. Desondanks is er nog steeds een wachtlijst, en verblijven jongeren nog steeds voor lange periodes in de reguliere nachtopvang. Bovendien is onduidelijk of alle jongeren op de wachtlijst voor de jongerenopvang staan.

11. Bent u bereid om de mogelijkheid te onderzoeken om het aantal bedden in de jongerenopvang uit te breiden zodat er geen wachtlijst meer is?
12. Heeft u de indruk dat alle jongeren die in aanmerking komen voor de jongerenopvang op de wachtlijst staan, en wilt u zich extra inspanssen om ervoor te zorgen dat alle jongeren op de wachtlijst komen te staan?

Wanneer jongeren de 18 jaar passeren, kan er een aanvraag gedaan worden om voor een verlengde periode beroep te doen op de Jeugdwet. Het besluit hierover wordt echter voor de 18^e verjaardag genomen. Wanneer een jongere het niet eens is met het besluit om het beroep op de Jeugdwet *niet* te verlengen, en de begeleider is het *wel* eens met het besluit, dan heeft de jongere geen mogelijkheid om hiervan melding te maken bij het Boven Stedelijk Jongeren Platform. Want alleen de begeleider van de minderjarige heeft de mogelijkheid om een melding te maken wanneer hij of zij het niet eens is met het besluit.

heeft bij een minderjarige de mogelijkheid om een melding te maken wanneer ze het niet eens zijn met het besluit.

13. Herkent u bovenstaande situatie? Ziet u mogelijkheden om de positieve van de jongere hierin te versterken, zodat ook hij of zij volledig betrokken wordt bij de toekomst van zijn of haar hulpverleningstraject?

Een paar weken geleden is aan de wethouder de petitie met 1100 handtekeningen aangeboden voor een permanente winteropvang, vergelijkbaar met de regeling in Amsterdam.

14. Op welke manier gaat u gevolg geven aan deze petitie?

Martijn Balster

Arjen Kapteijns

PvdA

GroenLinks